



Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Pilati temporibus. Cap. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

dam lætitia triumphos & festos dies celebraturos: verum per alios quosdam perfacile possum efficere (modo vos iussa mea exequi volueritis) vt non solum lachrymis & mœrore defleat magnopere, verumetiam funus splendidum & insigne assequar, viros illos, quos in custodia seruandos imperaui, simulac ego animam efflato absque mora militibus vndique circumiectis interficite: vt cum vniuersa Iudæa, tum singulæ ædes etiam inuitæ meam mortem acerbè lugeant. Atque idem author paulò post subiungit. Rursus partim inedia & cibi auiditate, partim ardua & anhela tussi ita distinebatur, vt dolorum magnitudine superatus, fati tempus anteuertere in animum induceret. Pomo igitur primum in manum arrepto (con- suevit enim id generis fructum, extremo putamine amputato, libenter comedere) poscebat & cultrum: deinde oculis vndique circumspiciens, ne quis sibi in eo facinore esset impedimento, dexteram quasi iam seipsum confossurus leuabat. Idem scriptor præterea narrat, illum ante extremum vitæ suæ exitum alterum filiû suum ingenuum è medio sustulisse, ac duobus illis, quos antea interemisset, eum iam tertium adiecisse. Exiguo autem temporis momento interposito, non absque maximo dolore & afflictatione stamina vitæ abruptisse. Atque hoc exitu vita Herodis conclusa est, qui quidem pro pueris, quos in confinij Bethleem nefariè & crudeliter (vti seruatori nostro vitam per insidias adimeret) enecauisset, debita persoluit supplicia. Post cuius interitum, angelus domini Ioseph adhuc in Aegypto commoranti se- *Matt. 2.* cundum quietem astant, mandauit, vt arrepto puero vnà cum matre, in Iudæam rediret. Quippe illos, qui animam pueri tollere quærebant, è vita celsisse significauit. Istis porro euangelista etiam illa adnectit, his ferè verbis: cum audiret Archelaum pro Herode patre suo regno Iudææ potitum, illuc proficisci admodum extimuit. Responso igitur in somno accepto, in partes Galilææ recessit.

De Pilati temporibus.

C. A. P. I X.

*Ioseph. de
cap. li. 2
cap. 89.*

Archelaum ad regnum Iudææ post mortem Herodis delectum

EVSEBII HISTORIAE

delectum fuisse testatur etiã historicus ille, quẽ supra de-
 monstrauimus: modũq; cõcinnè perscribit, quo tũ ex He-
 rodis patris testamẽto, tũ rata Cæsaris Augusti decisio-
 ne cũ post decẽ annorũ spatiũ esset eo munere abdicat-
 us, fratres eius Philippus & Herodes iunior simul cũ Iy-
 sania, suas ipsorũ tetrarchias, id est quadripartitas Iudææ
 præfecturas obtinuerint. Idẽq; scriptor in decimo octauo
 antiquitatis libro, anno regni Tiberij duodecimo (hunc
 enim in totiº reip. rectione, cũ iã Augustus septẽ & quin-
 quagita annis imperiũ administrasset, suffectũ esse cõstat)
 Pontiuũ Pilatũ Iudææ regnũ obtinuisse, atq; eundẽ decẽ
 annos cõtinuos, ad Tiberij ferè occasum, ibidẽ cõmora-
 tũ enarrat. Quocirca cõmentũ eorũ, qui heri prope & nu-
 dius tertius cõmõtarios cõtra seruatore nostrũ ediderũt,
 perspicuè refutatur, in quibus primo omniũ tẽporis ipsiº
 ratio falsò ab illis obseruata, mēdaciũ eorũ, qui talia cõ-
 menti sunt, euidenter & apertè coarguit. Nã ad quartum
 cõsularũ Tiberij Cæsaris, qui fuit anno eiº regni septimo,
 facinora à Iudæis in salutari seruatoris passione admissa
 fuisse isti cõmõtarij cõplectũtur. Quo quidẽ tẽpore satis
 liquet, Pilatũ nõdũ ad Iudææ præfecturã gerẽdã aduen-
 tasse, si Iosephi testimonio fidẽ adhibere uelimus, qui in
 libro eiº supra posito, sic planè declarat: Pilatũ à Tyberio
 anno regni eiº duodecimo, Iudææ præfectũ fuisse designatũ.

Iose. lib.
17. ca. 15.
antiq.

Cap. 5.

Euseb.
li. 4. pro-
pe finem.
Pli. lib. 5.
cap. 18.

De principibus Sacerdotum apud Iudæos, sub quibus Christus do-
 ctrinam suam publicauit. CAP. X.

Iosep. de
capt. li. 2.
cap. 4.

Eodem tẽpore, ut scribit euangelista, cũ iã Tiberius
 Cæsar decimũ quintũ imperij sui annum, & Pontius
 Pilatus quartum suæ præfecturæ ageret, reliquaque
 Iudæa ab Herode Iysania & Philippo tetrarchis regere-
 tur, seruator & dominus noster Iesus Christus, id est vn-
 ctus Dei, quando iam trigessimũ ætatis suæ annum agere
 incipiebat, ad Ioannem, ut lauacro baptismatis tingere-
 tur, se contulit, eodẽq; tẽpore prædicãdi euangelij fecit
 initiũ. Iã verò sacra scriptura asserit, eũ omne tẽpus do-
 ctrinæ & prædicatiõis suæ sub Anna & Caipha, princi-
 pibus sacerdotũ, confecisse: quo argumento ostendere
 vult